

Píše Lýdia Šuchová, predsedníčka Equity o.z. a vedúca tábora:

Tábor Black & White 2014 vol 2

Tábor Black & White – žime spolu vol 2 bol organizovaný občianskym združením EQUITY už po druhý krát a to vďaka finančnej podpore **Vianočného bazára Chlaňov**. Patrónom tábora bol opäť Robo Jakab.

V tábore, ktorý sa konal v **Banskej Štiavnici** od **21. do 28. júla 2014**, sme privítali 20 detí z Bratislavy, Plaveckého Štvrtka, Moldavy nad Bodvou, Veľkej Idy, Revúcej, Dediny Mládeže, Šumiaca, Muránskej Dlhej Lúky a Komárna. Krôznorodosti skupiny prispelo aj vekové rozdelenie detí od 11 do 19 rokov, ako aj fakt, že pochádzali z rodín úplných aj neúplných (v jednom prípade z detského domova), hovorili tromi rôznymi jazykmi (slovensky, maďarsky a rómsky) a navštevovali základné školy, stredné školy aj špeciálne školy.

O deti sme sa starali v zostave šiestich rovnako rôznorodých vedúcich (ženy aj muži, päťdesiatnici aj dvadsiatky, z Bratislavy aj z rómskej osady, s titulom docenta aj s nedávno externe dokončenou základnou školou, slovenskej aj maďarskej a rómskej národnosti) a dvoch super dobrovoľníkov z Čiech.

Aký program sme pre deti pripravili?

Samozrejme, vedúci prišli o deň skúr a všetko nachystali.

V pondelok po príchode sa deti zložili, zoznámili s prostredím a začali sme sa formou hier a vychádzky navzájom spoznávať. Deti sme rozdelili do štyroch oddielov, každý pod vedením jedného vedúceho. Oddiely si zvolili mená (Draci –

vedúci Igor, Chuligáni – vedúci Csaba, Slniečka – vedúca Zuzka a Zelení – vedúca Katka).

Chuligáni

Slniečka

Draci

Zelení

Najskôr v oddieloch a potom všetci spolu sme sa rozprávali o tom, aké pravidlá by mali v tábore platiť a dohodli sme sa na aktivitách, ktoré by sme chceli počas týždňa robiť.

V utorok nám Katka a Juraj (hostia z Bratislavy) porozprávali o adrenalínovom športe, ktorému sa venujú - o slackline. Škoda, že kôli zlému počasiu sme nemohli mať s nimi praktický výcvik tak, ako sme pôvodne plánovali.

Deti si v ten deň ešte pod vedením Enky (lektorky, ktorá pricestovala za nimi z Púchova) vyzdobovali netradičnými technikami tričká, ktoré dostali a krabice, do ktorých si počas týždňa ukladali svoje dielka a darčeky, ktoré postupne dostávali.

Večer sme si spravili prvý táborák, chalani hrali na gitarách, spievali v skautskom dome sa rozmohla dobrá nálada.

V stredu sme strávili dopoludnie v Terre Permónii, kde si deti s nadšením vytvárali svoje dielka celé tri hodiny.

Poobede sme privítali hostí z Maďarska, ktorí pricestovali, aby deti naučili základy žonglovania a triky s loptičkami, kužeľmi, diabolom. Keď si však náš Gyula začal prehadzovať krútiacu sa loptu z jedného prsta na druhý, na ceruzku a tú do úst, ukázalo sa, že je aspoň tak zručný ako lektori 😊.

Zaujímavý program tohto dňa završila návšteva z rádia Expres. Hostia deckám vysvetlili princípy práce v rádiu, naučili ich nahrávať rozhovory, interpretovať rozprávku a nakoniec sme si všetci spolu s hosťami na dvore zahrali a zatancovali do rytmov cigánskych piesní.

Štvrtok sme navštívili tvorivé dielne v rámci múzea Kammerhof, kde sme si najskôr vlastnoručne zamiesili cesto na chlebík a kým sa piekol, sme sa pustili do rýžovania zlata. Ako praví zlatokopi sme si svoje nájsené zlatinky odniesli na diplome domov! A samozrejme spolu s nimi mal každý so sebou aj čerstvo upečený vlastný bochník chleba.

Popoludní sme v oddieloch vyrazili do terénu a podľa indícií hľadali neznáme miesto a tam neznámu osobu, ktorá nám mala niečo o sebe a svojej práci porozprávať. Táto super hra sa už minulý rok stala najobľúbenejšou nielen medzi deťmi ale aj medzi vedúcimi, ktorí sa ako malí tešili na to, koho na konci cesty objavia a aký dôkaz zvládnutia úlohy donesú naspäť. Stretli sme sa s pracovníčkou Štiavnického kultúrneho centra, ktorá si pre nás okrem zaujímavej prehliadky a fotenia v historických kostýmoch pripravila hromadu plagátov a knižiek, s vojacom, ktorý bol na mierovej misii v Afganistane, riaditeľkou galérie, ktorá nás naučila maľovať obrazy ako Jozef Kollár a nezávislou umelkyňou, ktorá nám ukázala diela z interaktívnej hry Neviditeľná Štiavnica.

Neskôr podvečer nás prišli navštíviť traja utečenci z Kene a Afganistanu, klienti Slovenskej humanitnej rady. Exotickí hostia si pre deti pripravili zaujímavú prezentáciu o svojich krajinách, ktorá úplne fascinovala skupinku starších detí. Tiež sme si pochutili na nimi pripravenom tradičnom afgánskom ryžovom jedle.

Samozrejme, že sa v ten deň popri programe nezabudlo ani na Lad'kine 15 narodeniny a torta nemohla chýbať. K tomu všetkému kopec hier a zábavy.

Piatková návšteva Kalvárie, spojená s brigádou detí aj vedúcich sa stala osudnou pre vedúcu Zuzku, ktorá si nešťastne zlomila nohu. Ešteže sme mali dosť silných chlapcov, ktorí ju do konca pobytu prenášali po schodoch, za čo si vyslúžila od dievčat titul „kráľovná“.

Po fyzicky náročnom pracovnom dopoludní a zaslúženom oddychu sme dečka vzali ako prekvapenie na zmrzlinu a do kina. Vďaka ústretovosti pracovníkov deti uvideli aj zákulisie kina vrátane premietacej techniky. To bolo radosti!

Večer nás čakali prezentácie oddielov. Každý mal za úlohu porozprávať o svojom putovaní za neznámou osobou.

V sobotu sme mali ďalších hostí. Boli to odborníci z Univerzity Komenského v Bratislave. Po úvode do geológie v klubovni nás všetkých zobrali na odbornú prechádzku do lesa, kde si deti mohli vyskúšať prácu so špeciálnymi prístrojmi priamo v teréne.

Nebol by to deň, keby by sme nemali nachystané aspoň jedno poriadne prekvapenie. Tento krát sa oň však postarali naše deti. Nacvičili si rómske pesničky, ktoré ako darček zaspievali nič netušiacej neveste (sestre nášho štiavnického kamaráta) priamo pred kostolom.

Potom sme sa ponáhľali späť, kde na nás už čakal hostia z CirkusKusu, s ktorým decká spoznávali akrobaciú a cvičili sa v sebadisciplíne.

Večer nás navštívil Robo Jakab s priateľkou Veronikou, ktorí s nami absolvovali nočnú hru (možno sa s nami aj trochu báli). Ešte pred ňou sme vedúci Csaba čaroval s ohňom a ukazoval super zaujímavé chemické pokusy, ktoré si deti samé mohli vyskúšať.

V nedeľu nás okrem výletu do štôlne Bartolomej, čakalo aj menej príjemné balenie a upratovanie.

Je jasné, že sme zagratalovali našim narodeninovým oslávencom Kikovi a Adrianovi .
Vyhodnotili izbu, ktorá si udržovala poriadok počas celého týždňa najlepšie.

Sentimentálna nálada a smútok z odchodu sa zosilnili ešte viac, keď nám „riaditeľka Litka“ všetkým rozdala diplomy a darčeky, za ktoré vďačíme našim sponzorom a čítali sme si odkazy a milé slová, ktoré sme písali jeden druhému.

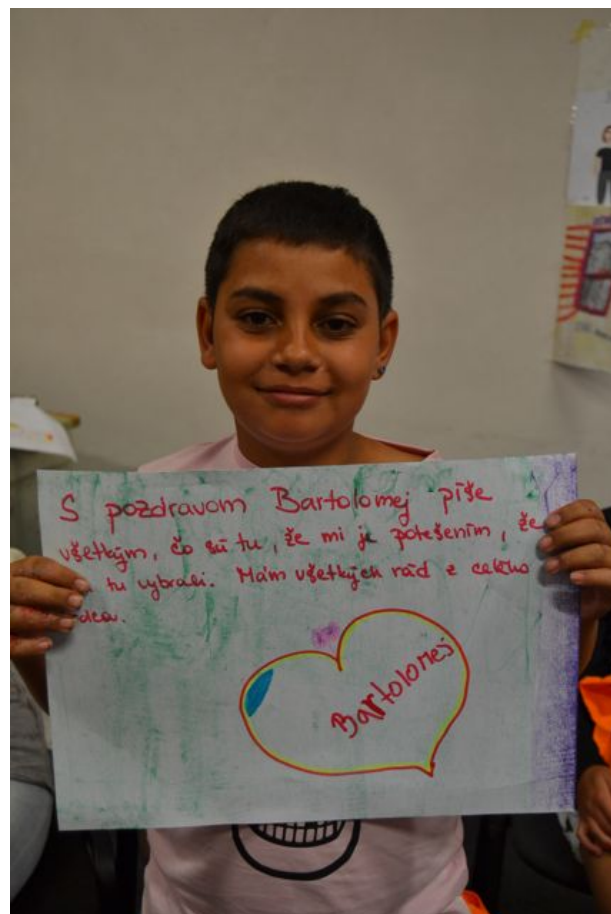

Večer sme si posedeli spolu pri rozlúčkovom táboráku. Spievali sme, hrali, bolo nám dobre, ale aj smutno. Ale ešte pred tým sme jeden druhému maľovali na pamiatku tričká špeciálnou technikou savom.

Posledné spoločné fotky, posledné posedenie, posledný ohník, trochu slzičiek a veľa objatí. Tak sa skončil ďalší Táboru Black & White. Zostávajú nám spomienky na spoločnú zábavu ale aj poučenie, na super kolektív detí a vedúcich zanietených niečo nové vidieť a skúsiť, na kamarátov, čo si vedeli vždy pomôcť a podržať sa, na ľudí (veľkých aj malých) s otvoreným srdcom pripravených

dávať aj dostávať. A na to sa nezabúda, to zostáva v mysli a ako oporný bod, ku ktorému sa dá vrátiť keď je dobre aj keď je ťažko. To zostáva ako istota, že sú kamaráti, na ktorých sa bude dať vždy spoľahnúť.

My vieme, že sme sa s deťmi nelúčili úplne, sme a budeme s nimi v kontakte, budeme im pomáhať a sledovať, ako sa im darí. A hlavne dúfame, že sa v jeseni všetci spoločne stretneme.

